

ГОРОДИЩА — залишки давніх укріплених пунктів, які були оточені земляними валами з ровами і розташовувались, як правило, у важкодоступних місцях. Переважна більшість Г. на території України належить до періоду Київ. Русі й козаччини, однак відомі Г. часів енеоліту (трипіл. культура), ранньозаліз. віку, 2-ї пол. 1-го тис. н. е. Вони є залишками родоплемін. та общин.

поселень, фортець, феодал. замків, міст, сховищ тощо. Розміри — від 0,1 до кількох сотень га. Під час розкопок Г. археологи знаходять різноманітні речі, які є основою для визначення хронології, характеристики вироб. діяльності, військ. справи та побуту населення, вивчення історії сусп. розвитку.

М. П. Кучера

Бібліографічний опис:

Городища / М. П. Кучера // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-31427>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).